

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 1T/40/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715010192
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3715010192.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. marca 2016, v trestnej veci obžalovaného L. Y., v senáte zloženom z predsedu JUDr. Iva Hlucháňa a prísediacich Mgr. Dagmar Kulišikovej a Mariána Babušu takto

rozhodol:

Obžalovaný L. Y., nar. XX.XX.XXXX v L. X., trvale bytom T. L., t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina,

je vinný, že

1/

od presne nezisteného dňa v mesiaci júl 2014 do 13. augusta 2014 v Púchove, v časti I. v záhradkárskej chatke č. XXXX nad Z., nachádzajúcej sa na parcele č. XXXX, majiteľa G. T., bytom L., Ul. P. č. XXXX/XX, ktorý je manželom jeho matky, prechovával podomácky upravenú krátku ručnú palnú zbraň bez výrobného čísla a identifikačných údajov s veľkou pravdepodobnosťou revolver tureckej výroby značky Zorki model R1, kalibru 4 mm Randz Curte, u ktorej ide z konštrukčného hľadiska podľa § 4 ods.1,2 písm.g,i/ zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov o zbraň kategórie A - zakázanú zbraň, pričom obv. L. Y. nie je držiteľom zbrojného preukazu,

2/

dňa 13. augusta 2014 v dopoludňajších hodinách v Púchove, časť I. v záhradkárskej chatke č. XXXX, majiteľa G. T., podomácky upravenou krátkou ručnou palnou zbraňou bez výrobného čísla a bez identifikačných údajov namieril zo vzdialenosti asi 1 až 2 metrov na hlavu a potom na brucho tam prítomného L. W., bytom T. L. a vystrelil, pričom sa pred použitím zbrane nepresvedčil, či v nábojovej komore nie sú náboje, čím takto spôsobil L. W. strelné poranenie brušnej steny a dutiny brušnej - zástrel s poraním hrubého čreva, hlavy podžalúdkovej žľazy a brušnej srdcovnice, ktoré zranenia priamo ohrozili život poškodeného, čo si vyžiadalo práceneschopnosť v trvaní minimálne 12 týždňov a obmedzenie v bežnom spôsobe života minimálne 12 týždňov dlhým pobytom v nemocničnom zariadení, opakovanými operačnými zákrokmi, bolesťivosťou poranenia, nemožnosťou používať stravu počas pooperačnej doby, nemožnosťou vykonávať akúkoľvek činnosť so zapojením brušnej steny a svalstva, výrazne sťažanou hygienou, pričom bola priamo ohrozená životne dôležitá časť cievneho systému - srdcovnica, ako aj iné dôležité vnútrob brušné orgány, a teda priamo život pošk. L. W.,

3/

dňa 20. novembra 2014 asi o 20.30 h v Púchove, v Obchodnom dome Kaufland po tom, čo odcudzil z predajne pečivo, bol zadržaný a predvedený pracovníkmi SBS do kancelárie kde dobrovoľne vyložil na stôl odcudzené pečivo, ako aj krabičku cigariet bez cigariet s jedným igelitovým vrecúškom, v ktorom bez povolenia prechovával pre vlastnú potrebu rastlinný materiál rastlinného rodu Cannabis - konope, ktorý dobrovoľne vydal privolanej hliadke Obvodného oddelenia PZ Púchov a následným kriminalisticko-expertíznym skúmaním bolo zistené, že v igelitovom vrecúšku, v krabičke od cigariet sa nachádzali úlomky časti rastlín rodu konope hmotnosti 0,695 g, s priemerným obsahom 3,3%

hmotnostných tetrahydrokanabinolu (THC), ktoré množstvo s prihliadnutím k individuálnej tolerancii obv. L. Y., určenej znaleckým skúmaním, zodpovedá jednej obvykle jednorázovej dávke na použitie, pričom v zmysle Zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov a jeho príloh rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) ako hlavná aktívna zložka konope je zaradený do I. skupiny psychotropných látok,

t e d a

v bode 1/
držal strelnú zbraň bez povolenia,

v bode 2/
inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

v bode 3/
neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú látku a psychotropnú látku,

t ý m s p á c h a l

v bode 1/
zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods.2 Tr.zák.,

v bode 2/
prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Tr.zák.,

v bode 3/
prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods.1 Tr.zák.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu u obžalovaného L., vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu v Považskej Bystrici, a to rozsudok 2T/116/2015-392, zo dňa 10.9.2015, v spojení s Uznesením KS v Trenčíne, sp.zn. 2To/148/2015-410, zo dňa 19.11.2015, ktorým rozsudkom bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) , ods.3 písm. a) Tr.zák., s poukazom na § 139 ods.1 písm. e) Tr.zák., za čo mu bol uložený trest OS v trvaní 10 rokov nepodmienečne, so zaradením do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, ochranný dohľad na dobu 2 rokov, a ústavné protitoxikomanické liečenie., nakoľko tento trest súd považuje za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. je obžalovaný povinný nahradiť škodu poškodenému L. W., nar. X.X.XXXX, bytom L. X.mája XXX/XX, vo výške 2.817,50 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

L. Okresnej prokuratúry v Považskej Bystrici podal na obžalovaného L. obžalobu pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods.2 Tr.zák., prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Tr.zák. a prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods.1 Tr.zák., na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný sa v prípravnom konaní k trestným činom, ktoré sú mu kladené za vinu doznal a neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by ho zbavili trestnej zodpovednosti.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.3.2016 obžalovaný podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a na všetky otázky v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal „ÁNO“.

Prokurátor súhlasil s prijatím vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 6 Tr. Por.

Podľa § 257 ods. 8 Tr. Por. ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 5 Tr. Por. prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranné opatrenia.

Z dôvodu, že súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a o jeho vine nemal súd pochybnosti, uznal obžalovaného vinným zo spáchania zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods.2 Tr.zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Tr.zák. a prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods.1 Tr.zák., tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.3.2016 preto vykonal už iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody a to oboznámením sa so znaleckým posudkom č. 243/14 MUDr. Hajtmana, správou o povesti, odpisom z registra trestov, spisom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/116/2015 najmä rozsudkom z č.l. 392 a uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/148/2015-410, zápisnicou o vydaní veci a zistil nasledovné:

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 2T/116/2015 - 392 zo dňa 10.9.2015, právoplatným dňa 19.11.2015 v spojení s Uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 2To/148/2015 - 410 zo dňa 19.11.2015 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., ktorý spáchal 28.11.2014, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, zároveň mu bol uložený ochranný dohľad na 2 roky, ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie a bol zaviazaný nahradiť poškodenej P. škodu vo výške 8.229,51 €.

Okrem toho bol obžalovaný súdne trestaný v roku 2012, ktorý trest mu bol amnestovaný, preto sa na neho pri tomto treste hľadí akoby nebol odsúdený. Priestupkovo bol päťkrát riešený. V mieste bydliska je hodnotený dobre.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 44 Tr. zák. Súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je potrebné vždy zohľadniť základné pravidlá pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný dňa 28.11.2014 spáchal obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., za ktorý bol súdom prvého stupňa v konaní 2T/116/2015 dňa 10.9.2015 vyhlásený odsudzujúci rozsudok. V tomto konaní je obžalovaný stíhaný za tri trestné činy, ktoré všetky spáchal skôr ako bol súdom v konaní 2T/116/2015 vyhlásený proti nemu odsudzujúci rozsudok. Vzhľadom na uvedené, a keďže obžalovaný spáchal všetky 4 trestné činy vo viacčinnom súbehu, boli splnené zákonné formálne podmienky zakotvené v ustanoveniach § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák. na uloženie súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, v tomto prípade asperačnej zásady, keďže bolo spáchaných viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom. Nevyhnutnosťou v prípade ukladania súhrnného trestu je to, že tento nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Bolo by preto povinnosťou súdu pri ukladaní súhrnného trestu uložiť trest prísnejší ako bol uložený obžalovanému v konaní 2T/116/2015, teda trest odňatia slobody nad 10 rokov. Súd však pri splnení zákonných predpokladov na uloženie súhrnného trestu musí vždy prihliadnuť k proporcionálite takého trestu a v tomto prípade je súd toho názoru, že uloženie trestu odňatia slobody akokoľkovek prevyšujúceho už trest uložený súdom v konaní 2T/116/2015 by nebol primeraný vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti ako aj osobe obžalovaného.

Zásada proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútka páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu a pri úvahách týkajúcich sa ukladania súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák. súd musí skúmať aj to, či sú splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa ustanovenia § 44 Tr. zák., teda či trest uložený skorším rozsudkom možno pokladať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

V intenciách vyššie uvedených základných zásad pre ukladanie trestu, súd nepovažuje uloženie súhrnného trestu prevyšujúceho trest uložený v konaní 2T/116/2015 za trest, ktorý by zodpovedal požiadavkám primeranosti a spravodlivosti trestu vzhľadom k spáchanej trestnej činnosti a osobe obžalovaného. Súd prihliadol aj k tomu, že hoci v konaní 2T/116/2015 sa obžalovaný k spáchaniu obzvlášť závažného zločinu nedoznal, v tomto konaní urobil vyhlásenie, že je vinný a spáchané trestné činy oľutoval. Ďalej súd prihliadol k tomu, že všetky trestné činy v tomto konaní možno považovať za menej závažné ako ten, za ktorý bol súdený v konaní 2T/116/2015, pretože v tomto konaní ide o dva prečiny a jeden zločin, zároveň je potrebné poukázať na to, že obžalovaný všetky spáchal ako osoba blízka veku mladistvého a to pred dovŕšením jeho 19-teho roku života s tým, že u neho bola zistená závislosť na pervitíne, z ktorého dôvodu mu bolo uložené aj ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie. Obžalovaný spáchal trestné činy ako 18-ročný predtým ako sa stihol zamestnať a zaradiť do spoločnosti ako jej platný člen, za ktorých okolností súd považuje uložený trest odňatia slobody 10 rokov so zaradením do ústavu s maximálnym stupňom stráženia, ochranný dohľad 2 roky a ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie za nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti za dostačujúci, preto za použitia § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému. Súd dodáva, že uloženie súhrnného

trestu, ktorý by bol vyšší ako trest už uložený, by mal skôr negatívny vplyv na obžalovaného a nebol by ním naplnený účel trestu vyplývajúci z § 34 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o prokurátorom navrhnutý trest zákazu činnosti nosiť a držať zbraň po dobu 5 rokov, súd uvádza, že tento vzhľadom k zákonným podmienkam k vydaniu zbrojného preukazu podľa § 16 písm. d) v spojení s § 19 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a uloženom treste v konaní 2T/116/2015, je bez významu a nenaplnil by žiadny z účelom trestu.

Pretože poškodený L. W. riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody a jej výška vyplývala zo znaleckého posudku č. 243/2014 MUDr. Andreja Hajtmana, PhD., súd podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenému vo výške vo výške 2.817,50 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia cestou Okresného súdu v Považskej Bystrici na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie má odkladný účinok. Rozsudok možno napadnúť len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- b) o b ť a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, prípadne, že taký výrok nebol urobený,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, prípadne, že taký výrok nebol urobený.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť prokurátor a čo do povinnosti na náhradu škody aj poškodený.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť i proti vôli obžalovaného.